

Protokół
XVIII posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w dniu 12 grudnia 2019 roku

I. Otwarcie posiedzenia i powitanie gości

Prof. Z. Marciniak przywitał członków Rady Głównej oraz zaproszonych gości.

II. Przyjęcie porządku obrad

Rada jednogłośnie przyjęła zaproponowany porządek obrad.

III. Informacja dyrektorów departamentów MNiSW o zmianach w systemie szkolnictwa wyższego i nauki w 2019 r.:

Gośćmi spotkania byli dyrektorzy Andrzej Kurkiewicz, Marcin Czaja, Bartłomiej Banaszak oraz Jarosław Oliwa.

Dyrektor A. Kurkiewicz pokazał jak aktualnie wygląda system szkolnictwa wyższego. Głównym narzędziem, które stało się bazą referencyjną dla innych systemów państwowych, czyli zintegrowany system informacji o nauce i szkolnictwie wyższym POL-on; stanowi on bazę informacji dla ministra pracy i polityki społecznej w celu zdobywania informacji o studentach, dla ministra spraw wewnętrznych, Urzędu ds. Cudzoziemców, dla krajowej administracji skarbowej, GUS i innych instytucji; system zawiera dane statystyczne w szczególności o podmiotach systemu szkolnictwa wyższego i nauki, tj. liczba uczelni – publicznych, niepublicznych, kościelnych, instytuty badawcze, instytuty PAN; liczba uczelni spadła w porównaniu do początku dekady; dane z systemu POL-on będą wykorzystywane przy przygotowywaniu i formułowaniu polityki naukowej państwa, przy ewaluacji jakości kształcenia, działalności naukowej, w przyszłości również przy waluacji szkół doktorskich, jest podstawowym zbiorem danych służących do wyliczania subwencji dla podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki; również agencje MNiSW – NCN, NCB, NAWA korzystają z części danych systemu POL-on. System POL-on został nagrodzony w 2018 r. nagrodą EUNIS Elite Award dla wybitnych osiągnięć z zakresu informatyzacji szkolnictwa wyższego.

Dyr. Kurkiewicz przedstawił dane statystyczne o liczbie studentów i nauczycieli akademickich, zaznaczając, że są to dane na koniec 2018 r., a aktualne dane będą dostępne dopiero 31 grudnia br. Na przestrzeni ostatnich lat znacząco spadła liczba studentów – z 1 841 tys. w 2010 r. do 1 259 tys. w 2018 r., a na koniec br. najprawdopodobniej będzie to liczba 1 100 tys. Wzrosła natomiast liczba studentów cudzoziemców – z 21 tys. w 2010 r. do 82 tys. w 2018 r. Zmalała również liczba nauczycieli akademickich ze 103,5 tys. w 2010 r. do 96,5 tys. w 2018 r.

Następnie dyr. Kurkiewicz poinformował, że uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora posiada 356 instytucji, a doktora habilitowanego – 264. Natomiast uprawnień do prowadzenia studiów jest 17 111, w tym tylko 4372 na kierunkach o profilu praktycznym, 8 438 na studiach stacjonarnych, 1 085 do studiów prowadzonych w językach obcych, 15 do studiów interdyscyplinarnych.

W Ogólnopolskim Repozytorium Pisemnych Prac Dyplomowych zostało zgromadzonych prawie 3 200 tys. prac dyplomowych, licencjackich, magisterskich. Zgodnie z zapisami nowej ustawy, od przyszłego roku akademickiego w repozytorium zostaną umieszczone również prace doktorskie broniące w nowej procedurze i tym samym będą podlegały weryfikacji przez Jednolity System Antyplagiatowy. Jest to największy system w Europie. Bardzo duże znaczenie ma wymiar prewencyjny JSA w kwestii przestrzegania praw własności intelektualnej. Dyr. Kurkiewicz przedstawił system Ekonomicznych Losów Absolwentów służący weryfikacji działania profili praktycznych. Daje on możliwość porównywania efektów kształcenia i sytuacji absolwentów pod kątem zarobków, możliwości znalezienia pracy po zakończeniu studiów. Dane w systemie pochodzą z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz z POL-onu. Wkrótce te dane zostaną poszerzone o dane z systemu PIT i CIT. Dzięki systemowi zostało obalonych kilka mitów, m.in. że nauki społeczne i humanistyczne produkują bezrobotnych, a szczególnie filozofia. Okazuje się, że te kierunki są w środku stawki jeśli chodzi o sytuację na rynku pracy i zarobki. Najslabiej prezentują się kierunki ścisłe, takie jak biologia i chemia. Zgodnie z oczekiwaniami, pierwsze miejsce zajmują informatycy, którzy już w trakcie studiów są rejestrowani przez ZUS, a ich pierwsze wynagrodzenia wynoszą 6-7 tys. brutto po pierwszym roku, po drugim roku – 10 tys. brutto (dane dla Warszawy).

Dyrektor M. Czaja stwierdził, że pierwszy rok wdrażania ustawy był okresem opracowywania statutów uczelni. Przebiegało to w różny sposób w różnych uczelniach. Statuty, regulaminy organizacyjne, regulaminy studiów, regulaminy pracy zostały przygotowane, weszły w życie, zapewne będą wymagały pewnych modyfikacji w ramach ich stosowania. Wymogi formalne w zdecydowanej większości uczelni zostały spełnione. Obecnie trwają intensywne prace nad regulaminami wynagradzania bądź zakładowymi układami zbiorowymi pracy, z uwagi na konieczność dostosowania umów o pracę do wymogów nowej ustawy w terminie do 30 września 2020 r., wymagań statutowych oraz wynikających z regulaminów wynagradzania lub zakładowych układów zbiorowych pracy. W stosunku do osób zatrudnionych przed 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, w tym przepisy o „rotacji” osób zatrudnionych na stanowiskach adiunkta i asystenta.

We wszystkich uczelniach publicznych 31 sierpnia 2020 r. kończą kadencję rektorzy i senaty, więc rozpoczyna się tam kampania wyborcza. Wiąże się to ze zwiększoną ilością korespondencji wpływającej do MNiSW, również niepodpisanej. Dyr. Czaja wyjaśnił, że Ministerstwo nie zajmuje się anonimami. Najważniejszym dokumentem regulującym sytuację wewnętrzną uczelni jest jej statut. Ministerstwo analizuje treść statutów wyłącznie w zakresie ich zgodności z prawem powszechnie obowiązującym, biorąc pod uwagę autonomię uczelni, wzmocnioną w zakresie organizacyjnym i ustrojowym przez przepisy ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. We wrześniu, przy pomocy zespołu zewnętrznych ekspertów i przy dużym wkładzie pracy urzędników, została

przeprowadzona analiza części statutów uczelni publicznych. Najczęściej pojawiającymi się wątpliwościami w zakresie zgodności statutów z przepisami ustawy:

- skład senatu poszerzony o osoby niepochodzące z wyboru – w okresie przejściowym, do końca kadencji jest możliwe utrzymanie składu dotychczasowego, natomiast w nowej kadencji ustawa nie przewiduje takiej możliwości; jedynym wyjątkiem jest rektor, który jest przewodniczącym senatu na podstawie ustawy, pozostałe osoby wchodzące w skład senatu muszą pochodzić z wyboru;
- możliwość wskazywania na poziomie statutu dodatkowych wymagań dla osób powoływanych do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelniach oraz innych organów niż rektor i organy uczelni – minimalne wymagania kwalifikacyjne dla osób powoływanych do pełnienia funkcji kierowniczych są zapisane w ustawie, natomiast w pozostałym zakresie to rektor decyduje osoby o jakich kwalifikacjach będzie powoływał do pełnienia funkcji kierowniczych; zamykanie na poziomie statutu wymagań kwalifikacyjnych MNiSW uznaje jako niezgodne z przepisami ustawy; w statucie muszą się znaleźć zasady powoływania osób do pełnienia funkcji kierowniczych;
- błędnie w niektórych statutach przewidziano, że dana funkcja będzie funkcją kierowniczą w uczelni, a równocześnie będzie miała status organu tej uczelni, np. rektor jest organem uczelni na podstawie ustawy, a w niektórych statutach wpisano, że pełni funkcję kierowniczą;
- błędem jest ograniczenie niektórych kompetencji rektora, np. poprzez próbę przekazania ich na stałe innym osobom w uczelni, np. prorektorom czyli osobom pełniącym funkcje kierownicze; zgodnie z przepisami ustawy nie jest możliwe stałe scedowanie kompetencji jakiegokolwiek organu uczelni na inny organ tej uczelni; natomiast czynności mogą być wykonywane przez inne osoby na podstawie pełnomocnictw i upoważnień; dyr. Czaja zwrócił uwagę na różnicę między kompetencją własną, a kompetencją wykonywaną z upoważnienia – w przypadku upoważnienia, jeżeli przy wykonywaniu czynności zdarzy się błąd, jakieś naruszenie prawa, obciąża ono zarówno osobę, która dokonała czynności, jak i upoważniającego;
- nieuregulowanie składu senatu w okresie przejściowym – MNiSW zaleca utrzymanie na okres przejściowy do końca kadencji dotychczasowego składu senatu; musi być to jasno określone w przepisach przejściowych statutu;
- zgodnie z przepisem ustawy, to senat wybiera przewodniczącego rady uczelni;
- zgodnie z przepisem ustawy statut musi określać termin, w jakim samorząd studencki bądź samorząd doktorantów ma wyrazić opinię na temat przedłożonego programu studiów, a także termin na uzgodnienie treści regulaminu samorządu studenckiego czy doktoranckiego;
- zdarzają się również wątpliwości dotyczące przepisów w sprawach dyscyplinarnych studentów;

- brakuje regulacji dotyczących dyplomowanych pracowników bibliotek i punktów informacji naukowej; jeśli takie osoby funkcjonowały w uczelni w dniu wejścia w życie nowych przepisów, statut musi zawierać przepisy dotyczące tych osób.

W ostatnim kwartale 2019 r., audytorzy wewnętrzni największych uczelni publicznych przeprowadzili zadanie audytowe polegające na weryfikacji w jakim zakresie ustawa jest wdrożona w uczelni. Wstępne ustalenia z 57 uczelni potwierdziły w pewnym zakresie przedstawione wątpliwości dotyczące statutów. Statuty zostały uchwalone, określono organy, typy jednostek organizacyjnych. Zdarzyły się jednak błędy. W dwóch przypadkach w toku uchwalania statutu zabrakło opinii rady uczelni, a w jednym – związków zawodowych. Audytorzy zweryfikowali treści statutów. W jednym przypadku wskazali na brak zasad powoływania osób do pełnienia funkcji kierowniczych, w niemalże połowie statutów brak jest określenia stanowisk dyplomowanego bibliotekarza/pracownika informacji naukowej. Stwierdzono również błędy dotyczące przeniesienia kompetencji w zakresie: reprezentowania uczelni (dwa przypadki), zarządzania uczelnią (trzy przypadki), czynności z zakresu prawa pracy (dwa przypadki), prowadzenia polityki kadrowej (dwa przypadki), prowadzenie gospodarki finansowej (cztery przypadki). W zakresie osoby pełniącej funkcję kierowniczą, do zadań której należą sprawy studentów lub doktorantów, w pięciu przypadkach nie było uzgodnienia takiej osoby, która ma pełnić tę funkcję w odniesieniu do spraw studenckich, w dziesięciu przypadkach – w odniesieniu do spraw doktorantów. W ramach ustaleń, na dzień przeprowadzenia audytu, w dziewięciu uczelniach nie było regulaminu organizacyjnego, w siedmiu – regulaminu pracy, w dwóch – regulaminu świadczeń dla studentów. Według informacji posiadanych przez MNiSW, znaczna część tych dokumentów została już przyjęta. Zgodnie z ustaleniami audytu, w dwóch przypadkach przewodniczący rady uczelni, wbrew przepisom ustawy, pochodzi z wewnątrz uczelni.

Dyrektor B. Banaszak odniósł się do szkół doktorskich, które zostały uruchomione 1 października br. Ministerstwo obserwuje proces, który zachodził w ostatnich miesiącach. Był on bardzo wymagający dla uczelni, ponieważ wszelkie dokumenty związane z uruchomieniem szkół doktorskich, czyli regulaminy szkół doktorskich, pierwsze zasady rekrutacji, pierwsze programy kształcenia musiały powstać w bardzo krótkim czasie. Kalendarz wprowadzania nowych zasad często wyprzedzał prace nad statutami uczelni. Pierwsza rekrutacja już się odbyła, ale MNiSW nie posiada jeszcze danych dotyczących struktury środowiska doktoranckiego

w szkołach doktorskich w systemie POL-on, trzeba będzie na nie poczekać kilka miesięcy, MNiSW zdecydowało się na badania ankietowe wśród podmiotów uprawnionych do nadawania stopnia doktora, aby sprawdzić podstawowe dane dotyczące wyników rekrutacji. Zapytania zostały wysłane do 225 podmiotów, wszystkie z nich udzieliły odpowiedzi. Wynika z nich, że powstało 131 szkół

doktorskich, w tym 19 szkół wspólnych, prowadzonych przez kilka podmiotów. Przedstawiony limit miejsc wynosił 4 648, ale ostatecznie przyjęto 3 803 osoby. Do rekrutacji przystąpiło 8 073 osoby, co daje 1,7 kandydata na miejsce. Dyr. Banaszak zwrócił uwagę na kwestię umiędzynarodowienia – liczba doktorantów cudzoziemców wśród osób przyjętych na studia to 9,2% ogółu (350 osób). Niewielką część ogółu przyjętych doktorantów stanowią osoby, które w roku akademickim 2018/2019 były uczestnikami studiów doktoranckich – 3,42%.

Kolejnym bardzo istotnym procesem jest przejście na nowe zasady postępowania awansowych. Wprowadzenie zasad według nowej klasyfikacji i przeniesienie uprawnień do nadawania stopni naukowych z wydziałów na poziom uczelni. Istotną fazą był proces przyporządkowywania uprawnień do nadawania stopni do nowej klasyfikacji dziedzin i dyscyplin zakończył się 30 kwietnia br. komunikatem CK w sprawie przyporządkowania uprawnień do nadawania stopni do nowej klasyfikacji. Jesteśmy w okresie, kiedy uczelnie i instytuty wszczynają postępowania według nowych zasad, a jednocześnie są prowadzone postępowania wszczęte do 30 kwietnia br. na podstawie starych zasad, ale stopnie są nadawane zgodnie z nową klasyfikacją dziedzin i dyscyplin. W okresie 1 maja – 30 września br. postępowania nie były wszczynane. Z dniem 1 czerwca br. powołana została Rada Doskonałości Naukowej, wybrana w głosowaniu przeprowadzonym w systemie elektronicznym przygotowanym przez OPI. Bierne i czynne prawo wyborcze miały osoby posiadające co najmniej stopień doktora habilitowanego. Na liście uprawnionych do głosowania znalazło się 28 721 osób, frekwencja wyborcza była bardzo wysoka, wyniosła 63%. Wybrano 141 osób spośród zgłoszonych 470 kandydatów.

Kolejną istotną zmianą wprowadzoną na podstawie nowej ustawy są inicjatywy doskonałości. Obok Regionalnej inicjatywy doskonałości, której pilotaż już trwa oraz Dydaktycznej inicjatywy doskonałości, nowym elementem jest Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza, która ma na celu wyłonienie grupy uczelni, które będą dążyć do statusu uniwersytetu badawczego i docelowo będą w stanie skutecznie konkurować z najlepszymi ośrodkami akademickimi w Europie, a może także na świecie. Wyniki konkursu zostały ogłoszone 30 października br. Dyr. Banaszak podkreślił, że rekomendacje zespołu złożonego z międzynarodowych ekspertów zostały potraktowane przez Ministra jako wiążące i ostateczne, co zapewniło akceptację tych wyników w środowisku akademickim. Wszystkie raporty z oceny są dostępne na stronie internetowej MNiSW. Ważnym elementem jest pismo przewodnie do raportów prof. Lauritza B. Holma-Nielsena zawierające ocenę procesu oraz rekomendacje dotyczące wszystkich wnioskodawców. Zespół zauważa konieczność wprowadzenia zmian dotyczących zarządzania i struktury organizacyjnej uczelni, działań sprzyjających konsolidacji i federalizacji, a także sposobu prowadzenia inwestycji w systemie szkolnictwa wyższego i nauce w Polsce, które powinny być przekierowane na inwestowanie kapitał ludzki.

Wszystkie uczelnie startujące w konkursie otrzymają duże wsparcie finansowe. Łączna kwota zwiększenia subwencji dla 20 uczelni wyniesie ponad 500 mln zł. Bardzo ważną kwestią jest kwestia rozliczalności. Uczelnie wyłonione w pierwszym

konkursie IBUD w sposób transparentny podzielił się informacjami ze wspólnotą akademicką i opinią publiczną o swoich planach, czyli zobowiązaniach, które zadeklarowały w ramach całego procesu. Jesteśmy w trakcie cyklu wydarzeń z udziałem Min. J. Gowina i Min. A. Budzanowskiej, które mają na celu prezentację planów przedstawionych w konkursie. Odbyły się już w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, Politechnice Śląskiej, Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza i Politechnice Gdańskiej. Przewidziane zostały dwa punkty kontrolne – ewaluacja śródkresowa w 2023 r. i ewaluacja końcowa w 2026 r. W okresie przed ewaluacją śródkresową przewidziany jest stały monitoring, który będzie miał charakter doradczy. Następnie dyr. Banaszak omówił kwestie związane z ewaluacją działalności naukowej. W 2019 r. pojawiło się nowe rozporządzenie w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej oraz dwa wykazy: wykaz czasopism naukowych i wykaz wydawnictw. W proces ewaluacji jest zaangażowana Komisja Ewaluacji Nauki na okres od dnia 1 marca 2019 r. W ramach KEN zostały powołane trzy stałe zespoły do spraw: ewaluacji jakości działalności naukowej, ewaluacji szkół doktorskich, wykazów wydawnictw monografii naukowych oraz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych. Dyr. Banaszak podkreślił złożoność procesu prowadzącego do stworzenia wykazu czasopism, w którym poza KEN, uczestniczyły 44 zespoły doradcze powołane odrębnie dla każdej dyscypliny nauki. W wykazie ogłoszonym 31 lipca br. znalazło się 29037 czasopism naukowych oraz 1639 materiałów konferencyjnych. Trwają prace nad aktualizacją tego wykazu o czasopisma umieszczone w międzynarodowych bazach od 1 stycznia 2019 r., a także o kwestie związane z przeliczeniem przez KEN i ponowne ustalenie punktacji czasopismom, które były przypisane do kilku dyscyplin, a oceny zespołów reprezentujących te dyscypliny bardzo się różniły, bo aż o dwa tzw. progi punktowe. W procesie tworzenia wykazu istotnym elementem był program „Wsparcie dla czasopism naukowych”, którego celem było finansowanie projektów związanych z podniesieniem poziomu praktyk wydawniczych i edytorskich polskich czasopism, których nie ma w bazach międzynarodowych. Czasopisma wyłonione znalazły się w wykazie. Trwają również prace nad aktualizacją wykazu wydawnictw monografii naukowych. Zostanie ona opublikowana do końca grudnia br. Dyr. Banaszak przypomniał również, że w 2019 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o Polskiej Akademii Nauk, która wprowadziła dwie istotne zmiany – zrównanie praw pracowników PAN z pracownikami uczelni w kontekście minimalnych wynagrodzeń oraz kosztów uzyskania przychodu.

Dyrektor J. Oliwa poinformował o najważniejszych aspektach finansowych reformy nauki i szkolnictwa wyższego oraz o najbliższych planach, które będą realizowane w przyszłości. Głównym założeniem reformy było zmniejszenie biurokracji i zwiększenie elastyczności wykorzystania środków w tym celu skonsolidowano strumienie finansowania. Zabieg ten pozwolił rektorom dysponować środkami finansowymi zgodnie z potrzebami i zadaniami uczelni. Wiąże się to jednak z koncentracją procesu decyzyjnego i odpowiedzialności głównie w osobie rektora.

Usprawniono także przepływ środków poprzez wprowadzenie zmian w algorytmie przyznawania subwencji. Najistotniejsze jest jednak to, że udało się uzyskać zwiększenie nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe. Kluczowe również jest to, że zadziałała reguła waloryzacyjna, która została wprowadzona w ustawie. Zabieg ten gwarantuje coroczny wzrost nakładów finansowych na naukę i szkolnictwo wyższe. Ponadto w związku z reformą resort podjął działania zmierzające do zmiany algorytmu, uruchomiono również dodatkowe środki finansowe dla uczelni nadzorowanych przez pozostałe resorty. Miało to na celu przede wszystkim ustabilizowanie sytuacji finansowej tych uczelni, zwłaszcza w zakresie kosztów minimalnych wynagrodzeń. Kolejnym korkiem było rozstrzygnięcie programu „regionalna inicjatywa badawcza”. W związku z tym, że stosunkowo niewielkie nakłady finansowe uczelnie przekazywały na badania B+R, resort zdecydował o zastosowaniu w algorytmie mechanizmu, który stymulował działania na rzecz tych badań. Ponadto uruchomiono dla uczelni zawodowych 26 mln zł jako instrument korygujący różnice „historyczne”, uruchomiono również 230 mln zł. poza algorytmem na stabilne wdrażanie reformy dla uczelni nadzorowanych przez inne resorty. Także instytuty badawcze otrzymały 71 mln. na podwyższenie wynagrodzeń pracowników. Zmieniono także wskaźniki kosztochłonności. Dodatkowo zostały przekazane środki finansowe w wysokości 451 mln zł dla uczelni zwycięskich w konkursie „inicjatywa badawcza”. Zostały również przekazane środki finansowe dla uczelni prowadzących szkoły doktorskie na sfinansowanie stypendium doktoranckiego w wysokości ok. 94 mln dla uczelni badawczej i 74 mln dla pozostałych uczelni. Najbliższe wyzwania jakie stoją przed resortem to zagwarantowanie trwałości wzrostu nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe oraz prowadzenie negocjacji w zakresie zwiększenia środków finansowych, które będą mogły być przeznaczone na podwyżki wynagrodzeń.

Przewodniczący podziękował dyrektorom za przedstawienie najważniejszych spraw dotyczących środowiska naukowego. Nawiązując do wystąpień podkreślił najistotniejsze z punktów. Przede wszystkim przedstawione prezentacje zostaną umieszczone na stornie internetowej Rady Głównej. Analizując przedstawione prezentacje wyraźnie widać jak wiele pracy resort włożył we wszystkie z omawianych spraw m.in. zakończono sukcesem proces wyłaniania uczelni badawczych czy też wdrożenie systemu ekonomicznych losów absolwentów. Jest to narzędzie, które na arenie międzynarodowej wyraźnie pokazuje naszą specyfikę. Ponadto Przewodniczący Rady odniósł się do ostatnich publikacji na temat Rady Doskonałości Naukowej. Przykre jest, że środowisko dopuściło do sytuacji, iż wśród członków Rady DN znajdują się uczeni z zerowym indeksem Hirsza. Docenił również wysiłki Departamentu Nauki zmierzające do uporządkowania spraw związanych z ewaluacją. Zdaniem prof. Marciniaka potężnym zagrożeniem dla nauki jest zjawisko przenoszenia wskaźników punktowych, opracowanych dla ewaluacji dyscyplin nauki do systemu oceny pracy indywidualnych uczonych. Odniósł się również do tematów ekonomicznych. Środowiska naukowe a zwłaszcza Rada Główna powinny wspierać działania ministra, w staraniach o pozyskiwanie większej ilości środków finansowych na naukę. W ostatnim czasie resort dołożył

wszelkich starań aby nakłady te znacznie wzrosły jednakże wdrożenie założeń ustawowych wymaga dalszego działania na rzecz zwiększenia budżetu na naukę i szkolnictwo wyższe. W dyskusji udział wzięli również prof. Banyś, dr Dołęga, dr Rak, prof. Borkowska, prof. Szambelańczyk. Głosy pojawiające się w trakcie dyskusji nawiązywały do tematów przenoszenia wskaźników punktowych, opracowanych dla ewaluacji dyscyplin nauki do systemu oceny pracy indywidualnych uczonych jako niebezpiecznego zjawiska oceny dorobku naukowców, które deformuje intencję ustawodawcy a także misję uniwersytetów. Zwrócono również uwagę na potrzebę stymulacji środków finansowych, które pochodzą spoza środków budżetowych, a które mogłyby być wykorzystane na badania naukowe. Mówiono również o odpowiedzialności Państwa za kształt polskiej nauki a także poruszono temat metod ewaluacji nauki. Podsekretarz Stanu A. Budzanowska zabierając głos podsumowujący powiedziała, że proces ewaluacji, o którym była mowa podczas posiedzenia był konsultowany ze środowiskiem naukowym. Zwłaszcza podczas spotkań Narodowego Kongresu Nauki modele wdrażania ustawy oraz procesu ewaluacji były bardzo szeroko konsultowane z przedstawicielami środowiska akademickiego. Podobnie też pierwszy projekt rozporządzenia dotyczącego ewaluacji również był konsultowany z Radą Główną. Po licznych uwagach powstał nowy zapis projektu rozporządzenia, który także był konsultowany. W wyniku opinii środowiska powołano 44 zespoły oceniające. Wykaz wydawnictw jest to jeden z bardziej trudnych procesów. Być może wypracowany model nie jest idealny ale jest jednak pewnym standardem, od którego rynek wydawnictw musi zacząć działać. Na zakończenie Przewodniczący podziękował gościom i członkom Rady za niezwykle interesującą dyskusję.

IV. Zaopiniowanie projektów aktów prawnych

1. Projekt rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków wynagradzania zastępców Dyrektora, Koordynatorów Dyscyplin oraz pracowników Biura Narodowego Centrum Nauki

Przewodniczący Komisji Nauki prof. B. Marciniak przedstawił treść projektu uchwały. Rada pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia. Rada przyjęła uchwałę jednogłośnie. Uchwała nr 129/2019 stanowi załącznik do protokołu.

2. Projekt rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu finansowania i gospodarki finansowej Polskiej Akademii Nauk i jej instytutów naukowych

Przewodniczący Komisji Nauki prof. B. Marciniak przedstawił treść projektu uchwały. Rada pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia. Rada przyjęła uchwałę jednogłośnie. Uchwała nr 130/2019 stanowi załącznik do protokołu.

3. Projekt rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmieniającego rozporządzenie w sprawie szkoleń, praktyk i staży dla osób wykonujących czynności związane z wykorzystywaniem zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych

Przewodniczący Komisji Nauki prof. B. Marciniak przedstawił treść projektu uchwały. Rada pozytywnie zaopiniowała projekt rozporządzenia. Rada przyjęła uchwałę jednogłośnie. Uchwała nr 131/2019 stanowi załącznik do protokołu.

V. Przyjęcie protokołu XVII posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (14 listopada 2019 r.)

Rada przyjęła protokół jednogłośnie.

VI. Zamknięcie posiedzenia

Prof. Z. Marciniak podziękował uczestnikom za udział w obradach i zamknął posiedzenie.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Zbigniew Marciniak

Załączniki:

1. Porządek obrad
2. Uchwały: nr 129-131
3. Nagranie przebiegu obrad na nośniku CD